

VILÉMOVSKÉ

PROSINEC 2022
ROČNÍK 28.

NOVINY

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

s potěšením vás vítám u dalšího vydání našich novin, které jsou v letošním roce posledním vydáním.

Zcela nedávno jsme společně s vámi zahájili adventní čas. Jak jinak než rozsvícením vánočního stromu u naší základní školy, a jak jinak, než vystoupením našich dětí a Vilémovského chrámového sboru. Snad i z důvodu dvouleté pauzy, kterou způsobila různá omezení, vás bylo přítomno opravdu mnoho. Přiznávám, že je velmi povzbudivé vidět opět velké množství lidí, kteří se sešli, aby si poslechli své ratolesti, ochutnali svačák či jiné pochutiny, nebo se prostě jen potkali a pozdravili se sousedy, známými nebo přáteli. Ještě o stupínek příjemnější je pak skutečnost, kdy mi několik z přítomných přišlo popřát a říct „Víte, my to tady máme rádi. Tady je ta atmosféra taková jiná, taková rodinnější.“

Čím to? Vždyť strom a zdobení na něm jsou velmi podobné těm z vedlejších měst...

Dle mého názoru je to něčím jiným...možná tomu napomohou prskavky, vyhlášené vánočky, snad zvonky nebo společně zpívaná koleda. Zcela určitě jste to ale vy. Vy všichni, kteří si najdete v dnešní uspěchané konzumní době čas a dorazíte. A za pomoci zmíněných vánočních symbolů a tradic vytvoříte onu vánoční, rodinnou atmosféru. A to je skvělá zpráva! Jste totiž aktivními účastníky, chcete se přímo podílet na vytvoření atmosféry. Nečekáte, že vám to „na-

servíruje“ někdo se známou tváří a pěkným hlasem z pódia. Jsme pořád malou obcí a ze všeho nejvíc záleží na nás všech, na našem zapojení, na naší aktivitě.

Věřím proto, že se potkáme i na některých dalších akcích, které jsme pro vás v rámci adventu a konce roku 2022 připravili. Přijměte proto, prosím, pozvání a přijďte si třeba už 21. 12. 2022 do našeho kostela Nanebevzetí Panny Marie mezi 17. a 19. hodinou pro Betlémské světlo. Spojit to můžete třeba s pochodem za Betlémskou hvězdou, který startuje v 16 hodin od Lodovny.

A velmi rád vás všechny přivítám na již tradičním Silvestrovském přpitku, který bude poslední den v roce 31. 12. 2022 od 21.30 hodin a bude zakončen ohňostrojem.

Milí občané Vilémova, milí sousedé, kolegové i známí. Ve vánočním čase a s blížícím se koncem roku se nabízí bilancovat, přemýšlet o budoucnosti, dávat si předsevzetí, přát svým blízkým vše dobré.

Myslím, že letošní rok byl velmi těžkým a ukázal nám spoustu slabin, a to nejen těch materiálních, ale třeba i ve společnosti. Pokud chceme myslet na budoucnost, neměli bychom opomíjet minulost. Zkusme o tom přemýšlet a v novém roce část toho změnit k lepšímu.

Přeji vám krásné vánoční svátky strávené v pohodě, klidu a v blízkosti těch nejbližších osob. Přeji vám, ať pod stromčkem najdete krom

dalších dárků i úsměv, zdraví a trochu štěstí. Přeji vám, ať vás tyto dary provází i celým příštím rokem 2023. Krásné Vánoce!

Bc. Zdeněk Černý
starosta

Chvilka poezie

Nedočkavá

Nedočkavá, v temné noci toužíš zablédnout první paprsek nového rána.
Nedočkavá, jako tajná přání vánoční na dopisní papír již v listopadu psána.

Nedočkavá, když sněhové vločky na tváři podzim hledáš netrpělivě.
Nedočkavá, budoucí zvonkohru ledu na střeše kostela střežíš úzkostlivě.

Nedočkavá, jako nenadálá mlha, co rozplynula se nocí v rosu chladnou.
Nedočkavá, Ty, jediná Večernice a ostatní hvězdy před krásou Tvou blednou.

Nedočkavá, vonící kávu v ruce třímáš a myšlenky hlavou palčivě se Ti honí.
Nedočkavá, čekáš na pohlazení od své Lásky budoucí a zemřela bys pro ni...

#neviditelnabasnirka

ROZHOVOR - STANISLAV BAREK

Známý hudebník, který má natočených 5 CD, z toho dvě autorská, to je pan Stanislav Barek, který vyrostl ve Vilémově, hrál zde fotbal, skákal na lyžích a také chodil do školy. S panem Barkem jsme hovořili zejména o jeho hudební kariéře.

Jak jste se dostal ke hře na kytaru a celkově k hudbě?

Ve Velkém Šenově jsem byl členem pěveckého souboru jako jediný kluk. V 15 letech jsem odešel do Prahy, hlavně proto, že jsem se chtěl věnovat, kromě učení, hudbě. Ve Vilémově jsem měl jako svého 1. učitele kytary souseda Honzu Jirásku, který mě naučil pár akordů. Honza byl pro mě jediný zdroj informací. V Praze jsem začal navštěvovat v roce 1972 LŠU a musel jsem chodit, kromě kytary, na hudební teorii. Tu vyučovala profesorka Cihlářová, která ve mně údajně objevila talent a řekla mi, že nemůžu dělat zedníka s takovým talentem.

Po roce mě dostala k profesorovi Jirmalovi na soukromé studium. Ten učil kytaru na Konzervatoři v Praze. V té době byl nejslavnější profesor v Evropě. To byl totální zlom v mém životě.

Musel jsem začít hodně cvičit na kytaru. Cvičil jsem tak 3 hodiny denně a přes víkend až 7 hodin. Kromě toho jsem musel dělat hu-

dební teorii, intonaci a rytmus. Do toho jsem začal zpívat v pěveckém sboru. Chodili jsme s paní profesorkou Cihlářovou na koncerty České filharmonie, měl jsem v ruce partituru a musel jsem sledovat průběh skladeb. Dopoledne jsem byl na stavbách jako učeň zedník a večery jsem trávil v koncertních halách a zkušebnách. Byl to život plný paradoxů. Po vyučení jsem na základě doporučení profesora Jirmala začal učit kytaru. Vrátil jsem se do rodného kraje. Od roku 1973 jsem učil v Rumburku a později ve Šluknově na LŠU až do roku 1979. K tomu mě přijali k dálkovému studiu na Konzervatoři v Praze. Začal pro mě plnohodnotný muzikantský život. Největší vliv na moje budoucí směřování, odejít opět do Prahy, měla profesorka Cihlářová a kamarádi, se kterými jsem se na konzervatoři seznámil. V roce 1979 jsem odešel již definitivně do Prahy, tentokrát za muzikou. Zde dodám, že z pražské konzervatoře mě po roce vyhodili a dostudoval jsem v Teplicích.

Žijete už tedy trvale v Praze přes 40 let, rodiče Vás v rozhodnutí odejít do Prahy od začátku plně podporovali, nebo se s ním museli nějak smířit?

Bylo to trochu komplikovanější. V Praze jsem po vyučení žil od roku 1979 do roku 2000. Putoval jsem nejdříve po různých podnájmech a skončil jsem v komuně, kde nás žilo někdy až 12. Komuna byla moc zajímavá, žili v ní

často mladí intelektuálové, hudebníci, malíři, básníci a občas tam byli signatáři Charty 77. Občas nás před domem lustrovali estébáci. V prvním podnájmu jsem bydlel také s jedním významným chartistou a stali se z nás na dlouhé roky přátelé. Tento dobrodružný život jsem žil do roku 1984 a v témže roce jsem získal podvodem vlastní byt. Za komunistů vlastně neexistovalo moc legálních možností, jak získat v Praze byt. V tomto bytě jsem žil do roku 2000. V té době jsem se oženil a pořídil dítě. V roce 2000 jsme se potom s rodinou přestěhovali do domu asi 5 km za Prahou a od té doby zase nejsem Pražák.

KONCERT V KOSTELE VE VILÉMOVĚ

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Co se rodičů týká, ti my nikdy nebránili v odchodu do Prahy. Ale oni si mysleli, že zůstanu u zedničiny. Když jsem byl krátce po vyučení,

navštívil jsem s rodiči paní profesorku Cihlářovou a ta jim vysvětlila, že obor zedník asi není to pravé a že bych měl být raději kytarista. Myslím, že rodiče to po delší diskusi pochopili. I když táta argumentoval, že jako zedník bud mít plat přes 2 000,- Kč a jako nastupující učitel kytary na LŠU bez aprobace 940,- Kč.

Maminka mi pak v roce 1996, když jsem hrál ve Weideniu koncert se symfonickým orchestrem, řekla, že jsem se tehdy rozhodl správně. Celou dobu mě rodiče podporovali, ať zpočátku finančně, tak mě dopravovali autem, kam jsem potřeboval, hlavně v době nemoci. Do Vilémova se vracím celý život rád. Občas jsem hrál ve Vilémově v kostele, nebo ve škole pro děti a v Dolní Poustevně spolupracuji s kamarády už 20 let. Tam jednou do roka organizuji kytarový koncert v rámci mého festivalu.

Když skončil ten příšerný komunistický režim a otevřely se hranice, začal jsem v roce 1990 učit částečně v Německu a ztratil jsem se rodičům úplně. Občas jsem je vzal do Německa, aby věděli, kde působím. Potom jsem měl různé aktivity po světě a 30 let jsem se nezastavil. Ale z každého kouta světa jsem se rád vracel do Vilémova.

V 80. LETECH SE SKUPINOU „MILÉ TVÁŘE“ ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Můžete trochu popsat Váš festival, o kterém jste se zmínil, pro ty čtenáře, kteří ho možná neznají?

O festivalu, který se nazývá Kytara napříč žánry, jsem začal přemýšlet již v 80. letech, ale nešlo to uspořádat, protože jsem nedostal žádnou podporu a bylo mi naznačeno, že by bylo lepší, abych se moc neangažoval na veřejnosti vzhledem k mému činnosti. S kamarádem chartistou jsme pracovali pro Chartu 77, množili jsme různé dokumenty Charty, zakázané Lidové noviny, Časopis Okno, psa-

li jsme samizdaty a rozmnožovali jsme je. To bylo docela náročné, protože jsme to museli nechat svázat a do toho se nikomu nechtělo. Objevili jsme jednoho známého, který byl ochoten dělat vazbu na ty přepsané knížky, a rozmnožovali jsme s kamarádem Originální videožurnál, který vydávala pravidelně Charta.

Tak jsem myšlenku festivalu opustil. Začal jsem učit v Německu v únoru 1990 a tam jsem začal organizovat koncerty. Měl jsem k dispozici zdarma vždycky nějaký prostor od VHS, kde jsem učil. Nebo jsme hráli na radnici. Největší koncert, který jsem tam zorganizoval, byl koncert pro Výbor dobré vůle za účasti paní Olgy Havlové. Poprvé v životě jsem jel pod prezidentskou ochranou.

TRIO ARIONAS S MARTHOU ELEFTERIADU. ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

V roce 1998 jsem potkal v Praze Martina Myslivečka – profesora kytary na univerzitě v Grazu v Rakousku. On už dělal kytarový festival dávno v Mikulově. Domluvili jsme se, že já udělám festival v Praze, kam vezmu jeho účinkující a já mu pošlu svoje účinkující. Spolupráce trvala rok, protože Martin byl konzervativní propagátor klasické hudby a já jsem propagoval zábavnější druhy hudby, i folklorní hudbu z různých zemí. To se mu moc nelíbilo.

Od roku 1999 jsem začal dělat festival sám a přeložil jsem festival z července na říjen. Ze začátku jsem měl jenom české kytaristy a druhý rok jsem pozval nejslavnějšího německého kytaristu Petra Fingera, který říkal, že přijede, jestli jsem schopen mu zaplatit 300,- DM na cestu. Říkal, že ve východní Evropě nemá žádné kontakty. A Petr přijel. Mně však hned 1. den zavolali z IKEM, že mají pro mě ledvinu, že můžu přijet na transplantaci. Tak jsem organizaci festivalu předal manželce a kolegovi a oni ho zorganizovali za mě. S Petrem Fingerem se z nás stali velcí přátelé. On mi nabídl, že mi může dát kontakty na všechny kytaristy na světě. Zjistil jsem, že je vydavatelem největšího kytarového časopisu v

Evropě. A všichni u něj chtějí být zveřejnění. Na 2. ročník mi poslal italského kytaristu Andreu Benzonioho. A tím se festival rozjel. Začal jsem žádat o granty na různých institucích jako MK ČR, Magistrát hl. m. Prahy a různé městské části, kde jsme koncerty dělali. V té době jsem začal desetiletou společnou dráhu s mojí kamarádkou, a za toto období jsme pořádali největší koncerty v historii festivalu. Uspořádali jsme koncert světovým hvězdám, které jsem od malička zbožňoval. Přilákali jsme k nám největší flamenco kytaristy Paca de Lucíu, Tomatita a Vicenta Amiga, všichni přijeli s kapelami a tanečníky. Dále dvakrát Johna McLaughlina s projektem ze 70. let Shakti a 2. projekt byl s elektrickou kapelou. A v neposlední řadě dnes největší světová hvězda Tommy Emmanuel z Austrálie si Prahu oblíbil a jezdí sem skoro každý rok. V březnu mu budu organizovat již šestnáctý koncert v České republice. Všechno to fungovalo až do doby, než se na Magistrát hl. m. Prahy dostalo hnutí ANO. I když se můj festival těšil v ČR i v zahraničí velké popularitě, musel jsem ho zmenšit. Město Praha bylo vždy největším podporovatelem festivalu. Za vlády zmíněné strany klesly dotace na čtvrtinu. Uvažoval jsem i o tom, že bych ho přestal dělat. Ale vydržel jsem. Spojil jsem festival s cestami na hudební veletrhy do Anaheimu v Kalifornii, kde jsem se seznamoval s dalšími kytaristy. Spřátelili jsme se s Jennifer Batten, bývalou kytaristkou Michaela Jacksona, která s ním hrála v jeho nejslavnějším období. Poznal jsem tam Laurence Jubra, kytaristu ze skupiny Paula McCartneyho po rozpadu Beatles. Mezi americkými kytaristy jsem známý jako manažer největšího kytarového festivalu v Evropě. Jezdil jsem tam každý rok asi 8x za sebou a zabydlel jsem se mezi světovou smetánkou.

PLAKÁT Z TURNÉ V MAĎARSKU.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Koncertní kariéra

Koncertoval jsem od 80. let. Nejdříve jsem měl takové spíše undergroundové kapely

Tvůj problém a Milé tváře. Když se začala měnit politická situace, začal jsem hrát v kytarovém duu.

SE ZPĚVÁCKAMI : VLEVO JANET ROBIN (USA), VPRAVO LENKA FILIPOVÁ.
ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Začali jsme v roce 1987 a vyjeli prvně na západ. Do revoluce jsme jeli ještě 5x do NSR. Při poslední cestě v roce 1989 zůstal můj kolega v Německu. Bylo to měsíc a půl před revolucí. Začal jsem hrát s Adibem Ghalim a hráli jsme spolu celá 90. léta. Nejvíce jsme hráli v Ně-

mecku, potom v Polsku, Rakousku a na konci naší společné spolupráce jsme hráli v Itálii na festivalu. V roce 2003 jsme založili skupinu Njorek a 2005 Arionas s Marthou Eleftriadu. V roce 2011 jsem dostal nabídku na koncert v Mexiku. Byl to v 55 letech 1. sólový koncert. Začal jsem moji sólovou kariéru. V Mexiku jsem hrál potom ještě 2x. Do roku 2019 jsem hrál ještě několik koncertů v USA. Později jsem hrál 2x v Japonsku a v Kazachstánu. Tam jsem zároveň učil na Konzervatoři v Almati moji techniku na kytaru, která tam byla neznámá. Měl jsem tam 70 účastníků. Potom jsem dostal ještě nabídku na několik koncertů na Sicílii, ale k tomu již nedošlo, nejdříve kvůli covidu a potom kvůli ledvinovému onemocnění. Připravuji natáčení třetího sólového alba, kde by mělo hrát České filharmonické kvarteto.

KONCERT V TOKIU.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Závěrem bych rád pozdravil rodiče, Irenku Sodomkovou, se kterou se známe od narození a stýkáme se prakticky celý život. Potom

Standu Hořinka, který byl kdysi muzikant a kolega skokan na lyžích, Sklenářovi a Starostovi. Jelikož jsem seděl také 12 let v zastupitelstvu a vím, co je správa věcí veřejných, oceňuji, jak se Vilémov rozvíjí, a doufám, že bude starosta i zastupitelstvo nadále držet podobný směr vývoje.

Ing. Zdeněk Maier

VÍTĚZ „AUSTRÁLIE HLEDÁ TALENT“ JOE ROBINSON SE ŽÁKEM PANA BARKA.
ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

NALEVO OD PANA BARKA: JOE ROBINSON A MAREK EBEN. PŘI NATÁČENÍ POŘADU „NA PLOVÁRNĚ“ V ČT.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

21.12. 2022

Od 17.00 hod. do 19.00 hod.

v našem kostele
Nanebevzetí Panny Marie.

Doprovodný program:

„Pochod za Betlémskou hvězdou“

Trasa:

START: V 16.00 hod. "terasa u Lodovny"
k Vilémovskému Viaduktu,

Betlém u paní Mošovské,
malým tunýlkem ke krmelci a zpět k cíli
u našeho kostelíku.

Cesta bude značena lucerničkami.

Jablíčka a mrkev pro zvířátka s sebou.
Lampionky též vítány.

"POKOJ VE MĚ, POKOJ S TEBOU".

SI VESTROVSKÝ PŘÍPITEK SE STAROSTOU OBCE

31.

PROSINCE

-U SPORTOVNÍ HALY
VE VILÉMOVĚ

-PROGRAM-

-ZAČÁTEK AKCE 21.30 hod.

-PŘÍPITEK A OHNOSTROJ 22.00 hod.

Svozový kalendář pro tříděné odpady - r. 2023

	po	út	st	čt	pá	so	ne	týd		po	út	st	čt	pá	so	ne	týd
leden							1	52	1.						1	2	26
	2	3	4	5	6	7	8	1		3	4	5	6	7	8	9	27
	9	10	11	12	13	14	15	2		10	11	12	13	14	15	16	28
	16	17	18	19	20	21	22	3		17	18	19	20	21	22	23	29
	23	24	25	26	27	28	29	4		24	25	26	27	28	29	30	30
únor	30	31						5	2.	31							31
			1	2	3	4	5	6			1	2	3	4	5	6	31
	6	7	8	9	10	11	12	7		7	8	9	10	11	12	13	32
	13	14	15	16	17	18	19	8		14	15	16	17	18	19	20	33
březen	20	21	22	23	24	25	26	9	3.	21	22	23	24	25	26	27	34
	27	28								28	29	30	31				35
			1	2	3	4	5	10						1	2	3	35
	6	7	8	9	10	11	12	11		4	5	6	7	8	9	10	36
duben	13	14	15	16	17	18	19	12	4.	11	12	13	14	15	16	17	37
	20	21	22	23	24	25	26	13		18	19	20	21	22	23	24	38
	27	28	29	30	31					25	26	27	28	29	30		39
						1	2	14									
květen	3	4	5	6	7	8	9	15	5.						1	2	39
	10	11	12	13	14	15	16	16		2	3	4	5	6	7	8	40
	17	18	19	20	21	22	23	17		9	10	11	12	13	14	15	41
	24	25	26	27	28	29	30	18		16	17	18	19	20	21	22	42
červen								19	6.	23	24	25	26	27	28	29	43
								20		30	31						44
								21									
								22									
červenec	5	6	7	8	9	10	11	23	7.								
	12	13	14	15	16	17	18	24									
	19	20	21	22	23	24	25	25									
	26	27	28	29	30			26									
srpen									8.								
září									9.								
říjen									10.								
listopad									11.								
prosinec									12.								

- tříděné odpady v pytlích se sváží vždy v pondělí, v sudý týden

- řádně vytříděný odpad v zavázaných pytlích musí být ve svoz. den na trase nachystán do 8. hod rann

- státní svátky

ÚŘEDNÍ HODINY V DOBĚ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

POSLEDNÍ ÚŘEDNÍ DEN PŘED VÁNOČNÍMI SVÁTKY:
STŘEDA 21.12.2022 OD 8:00 DO 17:00 HODIN.

ČTVRTEK 22.12.2022 ZAVŘENO
PÁTEK 23.12.2022 ZAVŘENO

PONDĚLÍ 26.12.2022 ZAVŘENO
ÚTERÝ 27.12.2022 ZAVŘENO
STŘEDA 28.12.2022 OTEVŘENO 8:00- 17:00 HOD.
ČTVRTEK 29.12.2022 ZAVŘENO
PÁTEK 30.12.2022 ZAVŘENO

V NOVÉM ROCE SE NA VÁS TĚŠÍME VE
STANDARDNÍCH ÚŘEDNÍCH HODINÁCH, A TO
OD PONDĚLÍ 2. LEDNA 2023.
KRÁSNÉ VÁNOCE PŘEJÍ ZAMĚSTNANCI OBECNÍHO ÚŘADU.

ZDROJ: ADOLF ZECKEL

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Hádanky do dnešního čísla byly dvě. Začneme první, kterou bylo místo pořízení úvodní fotografie. Skupinová fotografie z roku 1922 k 25. výročí od založení spolku vznikla na silnici poblíž křižovatky na Velký Šenov a Mikulášovice. Na pozadí je sál Hotelu Krone s nápisem nad okny CENTRAL – BÜHNE (ústřední jeviště), který fungoval jako tělocvična jak pro sportovce, tak i pro tělovýchovu dětí základní školy.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Tím se dostáváme k druhé hádance, která zněla: o jaký se jedná spolek? Náповědou byla druhá fotografie, pořízená o několik let dříve v roce 1909 a logo spolku obsahující 4 písmenka F. Písmena měla symbolizovat počáteční písmena slov hesla Friedricha Ludwiga Jahna: Frisch, Fromm, Fröhlich, Frei, volně přeložena jako svěží, dobrotivý, radostný a svobodný. Nyní již je jasné, že hledaný spolek je Vilémovský Turnverein. Turneři byli obdobou českého Sokola mezi německy mluvícími obyvateli Československa. Fotografie byla s největší pravděpodobností pořízena na zahradě před č.p. 23.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Zima nám v předvánočním čase namalovala krajinu na bílo, a proto si v příštím vydání prohlédneme několik historických fotografií se zimní tematikou. Do té doby můžou čtenáři při vánočních procházkách hledat vilémovské zákoutí v zimním hávu z úvodní fotografie.

Ing. Martin Klinger

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU 2022

Jak je u nás ve Vilémově již tradicí, patřila letošní první adventní neděle 27. 11. rozsvícení vánočního stromu.

I letos si naše děti z MŠ a ZŠ připravily pro své rodiče a všechny diváky krásná vánoční vystoupení.

Přítomní si dále mohli předvánoční čas zpestřit poslechem Vilémovského chrámového sboru pod vedením pana Patrika Englera, pod jehož taktovkou svůj talent ke hře na různé hudební nástroje předvedly i děti ze ZUŠ.

První adventní neděli zpestřil návštěvníkům této akce i pestrý stánkový prodej. Bylo možno si zakoupit některý z hezkých předmětů s vánoční tematikou, udělat sobě, nebo svým blízkým, radost. Své výrobky přijela prezentovat například dílna Kormidlo Šluknov, dále Kačmina - Kačky minerální náramky, Dřevěná sova, vilémovský Dámský klub, nebo Vánočka tým. K zakoupení byly však i hezké vánoční dekorace vyrobené našimi dětmi ze ZŠ a MŠ.

Pro všechny přítomné bohaté občerstvení připravil tým Motocest Dolina a teplé nápoje zajistila naše obec.

Nechyběly ani tradiční Vilémovské vánočky a „svažák“ tekla proudem.

Za krásné fotografie děkujeme panu Karlovi Boučkovi nejml. Díky patří i našim hasičům za asistenci při realizaci akce.

Tak zase za rok, u příležitosti Rozsvícení vánočního stromu v roce 2023, na viděnou!

Budou letos vánočky?

Rozsvícení vánočního stromu ve Vilémově je už několik let spojeno s pečením vánoček. S nápadem upéct vánočky, jako zpestření pro návštěvníky úvodní adventní akce, přišla před čtyřmi lety má sestra a tuto tradici se nám zatím daří držet. Každý rok se tak sejde skvělá parta, která celý den peče vánočky. Velmi nás těší, že je o ně velký zájem, dokonce takový, že se nás už lidé ptají dopředu, zda budou letos vánočky.

Chtěla bych proto poděkovat mé sestře Danče Havlíčkové za skvělý nápad, dále Božence Plíškové, Daně Zavřelové a Petře Bydžovské, která letos naši tradici zpestřila krásnými ručně ušitými zástěrami, které jsme využily nejen při pečení, ale i ve stánku. Mé poděkování patří i Základní škole ve Velkém Šenově za pronájem prostoru, kde můžeme vánočky každý rok péct.

Renata Černá

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V sobotu 3.12. přišel svatý Mikuláš se svou družinou do stodoly Hostince Mlsná Koza ve Vilémově popřát všem přítomným krásný předvánoční čas.

Nejen Mikuláš, ale i všichni ostatní, maminky, tatínkové, babičky a dědečkové, si mohli poslechnout krásné básničky a písničky. Hodným dětem pak Mikuláš a andělci nadělili něco dobrého na zoubek.

Na „zlobivce“ čekalo peklo a tlupa čertů. Nezbědníci čertům slíbili, že se polepší, a tak nakonec žádný hříšník peklu nepropadl.

Za krásné fotografie děkujeme panu Karlovi Boučkovi nejml.

Tak za rok zase na viděnou!

GT

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZPRÁVA VELITELE JEDNOTKY ZA ROK 2022

Dne 26. listopadu proběhla valná hromada vilémovského sboru dobrovolných hasičů, kde byli mimo členy sboru a hosty z okolních sborů pozváni i zástupci obce Vilémov. Představujeme zde zprávu o činnosti výjezdové jednotky, která byla na schůzi představena a přiblíží čtenářům činnost našich hasičů v roce 2022.

Rok 2022 považuji za ne úplně jednoduchý a přesto velmi úspěšný. Rok 2022 si pro nás připravil spoustu událostí a to jako dozor, pomoc na obecních akcích a nebo velký počet zásahů.

Do mimo zásahové činnosti patří:

Nespočet vyčištěných kanalizací a odpadů, likvidace obtížného hmyzu, čištění odtoku nad požární nádrží, čištění potoka při rekonstrukci koryta v Lipové, dohled při Masopustu v obci, stavba hranice, zajištění stánkového občerstvení na pálení čarodějnic, příprava a realizace memoriálu M. Machary, stavění a bourání stanů na dětské olympiádě v Rumburku, asistence na Vilémovské pouti, kropení fotbalového hřiště, asistence na cyklo závodě Tour de Zelená, účast na slavnostech SDH Velký Šenov a SDH Jiřikov, školení první pomoci, opravy na letité technice, které jsou nezbytné a spoustu dalšího. Kdybych měl jmenovat jednotlivě všechny akce, bylo by to na dlouho.

V průběhu roku jsme dle potřeby pomáhali se soutěžení našich mladých hasičů, zejména jako zajištění dopravy.

Letos nás ještě čeká asistence u rozsvícení Vánočního stromu a kdo ví, co nám zbývající dny letošního roku ještě připraví.

V roce 2022 jsme měli zatím 39 událostí z toho bylo 13 x ZOČ (práce pro obec), 1x taktické cvičení složek IZS a 25x vyhlášení poplachu.

Letošní rok byl mimořádně bohatý na požáry a to i bez ohledu na Hřensko. Hřensko bylo jednoznačně požár největšího rozměru, hned za ním požár balíků slámy v Karlíně.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Rozbor událostí:

15x POŽÁR - 6x požár NPČŠ, 3x požár NB, 3x travní porost, balíky slámy v Karlíně, kam jsme vyjždili 2x, 1x požár sazí v komínu a 1x požár OA
5x TECHNICKÁ POMOC - odstranění stromu
2x TECHNICKÁ POMOC - únik nebezpečných látek na pozemní komunikaci
2x TECHNICKÁ POMOC - dopravní nehoda
1x TECHNICKÁ POMOC - tekoucí voda v bytě
Z toho 2x pláný poplach a v obou případech se mělo jednat o požár.

Jednotka disponuje třemi kusy techniky

Výjezd - CAS 16 MAN - HDC 661

Výjezd - CAS 25 Š706 RTHP - HDC 662

Výjezd - DA FORD TRANSIT - HDC 668

V letošním roce úspěšně absolvovali čtyři naši členové školení pro užívání dýchací techniky, dva členové jsou v zácviu na nové strojníky a v letošním roce jsem si vybral dva členy, u kterých

bych byl rád, kdyby se stali veliteli družstva, pokud s tím budou souhlasit v což doufám. Jednotka se rozrostla o jednu novou členku.

Na přelomu července a srpna jsme zasahovali u požáru v národním parku České Švýcarsko, díky tomu jsme nabýli novým zkušenostem, ne jen nováčky, ale my všichni, ale zároveň jsme přišli o dost věcí z našeho vybavení jako byly přenosné svítilny, proudnice, hadice, rukavice a dalších věcí. Bylo to velmi náročné a každý z nás si minimálně jednou sáhnul na své dno a je úplně jedno, jestli to byli strojníci, kteří kroutili volanty i 26 hodin v kuse, nebo pěšáci co se prodírali těžkým a nebezpečným terénem. V některých okamžicích jsme si připadali jako v pekle, ale vše jsme ve zdraví zvládli. Náročnost se projevila i na technice, a to hlavně na našem nejstarším kousku. Ten by už ale měl být zpět v kondici a již brzy se opět zahlásí do služby.

Tímto vám všem chci moc poděkovat, a to ne jen za Hřensko, ale za celkové nasazení, všechnu práci a píly co tu odvádíte, a za každé přiložení ruky k práci, která je potřeba, bez vás by to nešlo. Poděkování patří také Vítovi Kopáčkovi, který nám pomohl s opravou trambusu a jeho spojky.

Velké díky patří i našim přítelkyním, přítelům, manželkám a rodinám za trpělivost a ty pevné nervy, protože to s námi občas nemají jednoduché.

Poděkování patří také vedení obce, které nám vychází vstříc se vším, co je potřeba.

Velitel jednotky Václav Marek

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

LISTOPAD VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ A PROJEKTOVÝ DEN VE ŠKOLE

Měsíc listopad je za námi, a s ním spousta podzimních činností, které se uskutečnily v naší družině.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Byli jsme pouštět letadélka, každý týden jsme si zacvičili v tělocvičně v rámci sportovních činností a naučili se nové hry např. OMNIKIN, ZEMNÍ VYBÍJENÁ.

Uvařili jsme si bylinkový čaj z naší vypěstované máty. Děti tvořily náramky z gumiček a korálků. Na vycházce jsme si prohlédli krásně vyřezaný betlém u Dorinky Vejražkové, která nám i pověděla o jeho výrobě. V polovině

měsíce nastala v naší družině předvánoční nálada – děti psaly dopisy Ježíškovi, tvořily závěsy do oken, malovaly obrázky s vánoční tematikou. Nazdobili jsme celou školu, tvořili svícny, vánoční ozdoby a nastrojili stromčeky.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Zpívali jsme vánoční písně a koledy. Nyní pilně nacvičujeme básně, říkanky a nové písně na naši besídku.

Sandra Raková

Projektový den

V pátek 25. 11. jsme měli ve škole projektový den. Děti si připomněly vánoční tradice a vyrobily vánoční stroměčky, andílky a hvězdy. Také si vyzkoušely pečení vanilkových rohlíčků a poslechly si vánoční koledy. Výrobky dětí si rodiče mohli zakoupit v neděli při rozsvícení vánočního stroměčku. V pondělí 5. 12. naši školu také navštívil čert, nikoho si neodnesl, protože máme samé hodné děti. Některé děti, ale dostaly výstrahu, aby víc sportovaly.

Sandra Raková

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ADVENTNÍ ČAS V NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE

Dětem i většině dospělým nyní nastává nejkrásnější období roku, které je plné různých akcí. Učíme se s dětmi vánoční básně a písně, čteme si příběhy s vánoční tematikou, společně zdobíme vnitřní prostory a vystavujeme si vánoční Betlém.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Děti se nejen průběžně seznamují s našimi kulturními tradicemi, ale hlavně samy tvoří různé výrobky. Také letos jsme do našeho stánku na Rozsvícení vánočního stromu předem pilně vyráběli různé drobnosti s vánoční tematikou a ani letos nechyběly již tradiční ozdobné sklenice. Od Obce Vilémov jsme do školky dostali dva stromky. Jeden máme uvnitř a ozdobili jsme ho tradičně, druhý stojí před vchodem do budovy a je ověšen šiškami, na kterých jsou přiložena dětská přání.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Ani letos na nás nezapomněl Mikuláš se svým doprovodem. Po laskavé domluvě i vyprávění byly děti i tentokrát štědře obdarovány. Děkujeme všem, kteří nám byli jakkoli nápomocní.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na závěr se chceme podělit o zprávu, která nás obzvlášť velmi těší. Naše mateřská škola se umístila ve své kategorii na 1. místě ve výtvarné soutěži Skřítek Čerínek, pořádané Správou Národního parku České Švýcarsko.

Děti a zaměstnanci mateřské školy přejí všem krásné a poklidné Vánoce a vše dobré po celý nový rok 2023.

Eva Klingerová a kolektiv MŠ

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

OSTATNÍ

Krabice od bot 2022 - poděkování

Naše obec se zapojila, jako jedno ze sběrných míst, do sbírky KRABICE OD BOT, jejíž cílem je dětem z chudých rodin nadělit aspoň něco pod vánoční stromek a také podpořit solidaritu mezi lidmi a zejména mezi dětmi. Vánoce jsou totiž čas, kdy by nikdo neměl být smutný, tím spíše ne žádné dítě.

Dárčky jste mohli, milí dárci, nosit k nám do Vilémova od 23. 11. do 1. 12. 2022. A Vaše ochota pomáhat potřebným nás velice mile potěšila. Sešlo se nám tu v relativně krátkém čase, 28 krásně zabalených vánočních dárečků. Tyto balíčky jsme dnes odvezli do sběrného místa Kostka Krásná Lípa. Oni zajistí, aby se dárčky dostaly přesně tam, kam mají.

Chceme Vám, naši milí dárci, touto cestou poděkovat, že i díky Vám je náš svět snad ještě v pořádku. DĚKUJEME!

Zdeněk Černý
Gabriela Trojanová

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Děti mohou do krabice zabalit pěkné a funkční, ale již nevyužité hračky, knížky, pastelky, hry apod. a darovat je někomu, kdo nemá takové štěstí. Velikost dárku je dána právě krabicí od bot.

Protože je tento dárek často jediným dárkem pod stromek, doporučujeme do krabice naskládat několik předmětů, které by i vám udělaly radost. Pak krabici zabalit do vánočního papíru a napsat na ní, zda je určena chlapci, či dívce a v jakém asi věku. O dopravu dárku do konkrétní rodiny se jako každý rok postarají sociální služby z regionu.

Sbírku organizuje ČCE Diakonie Praha. Na www.krabice-odbot.cz také můžete dát přednost rychlé finanční pomoci a poslat krabici online.

Děkujeme, že pomáháte!

Setkání jubilantů

Poslední letošní setkání jubilantů proběhlo ve čtvrtek 8. prosince. I tentokrát se naši milí oslavenci sešli v obřadní místnosti obecního úřadu.

Starosta naší obce pan Černý popřál přítomným k jejich narozeninám mnoho zdraví, štěstí, pohody a optimismu, a aby své další roky trávili s těmi, které mají nejraději. Naši senioři podiskutovali o svých radostech i starostech, zavzpomínali na staré dobré časy. Pan starosta je seznámil s projekty a akcemi, které se v naší obci chystají a ochotně odpovídal na jejich dotazy.

Atmosféra setkání byla opět velice příjemná, a i toto setkání probíhalo nad šálkem dobré kávy a malého pohoštění. O pohodlí jubilantů se po dobu setkání staraly dámy z dámského klubu, za což jim patří poděkování.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na fotografii jsou tito oslavenci: paní Barková Josefa, pan Bouček Vladimír, paní Boučková Anita, pan Gajdoš Adolf, paní Hejhalová Blanka, pan Kirchberger Petr, pan Kučera Miroslav, paní Müllerová Miroslava, pan Pechman Karel a paní Vavřínková Božena.

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala všem těm, kteří se letošní rok podíleli na Rozsvěcení vánočního stromu.

Možná si mnozí z nás ani neuvědomují, co vše každá taková akce při plánování a přípravě obnáší. Jsou to hodiny a hodiny času, které tito lidé obětují ze svého volna, protože jim záleží na tom, aby se nám všem dobře žilo a bylo nám alespoň v tu chvíli tak nějak pěkně u srdce. Patří k tomu ale také obavy a nejistota. Aby vše dobře dopadlo, nic se nepokazilo a na nic a nikoho se nezapomnělo...

Takže když potom vše klapne na výbornou, spadne organizátorům kámen ze srdce. A protože se tento nedělní podvečer opravdu vydařil, před naší malou školou nebylo skoro k hnutí (myšleno v dobrém) a rádi se k nám každoročně přijdou podívat a potěšit i lidé z okolních obcí, patří mé obrovské poděkování všem dětem i dospělým. Díky za čas a pili, které do přípravy těchto (dalších) povedených akcí vložili!

BM

Prání

„Naším prvořadým úkolem v tomto životě je pomáhat druhým. A pokud jim nemůžete pomoci, alespoň jim neublížte.“

Dalajláma

Pokusme se společně naplňovat moudrá slova zkušených... Krásné a spokojené prožití vánočních svátků, zdraví a štěstí v novém roce Vám všem přeje kolektiv rehabilitace.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV